

FOTOS VIVIAN MAIER, GALERIE HILANEH VON KORIES, JOHN MALOOF COLLECTION

■ Zonder titel, ongedateerd, New York.

Vivian Maier, nanny in Chicago, was een chroniqueur van het alledaagse. Maar niemand kreeg haar foto's ooit te zien

■ Zonder titel, ongedateerd.

■ Zonder titel, ongedateerd.

■ Zonder titel, 1956, New York.

■ Zonder titel, 1957.

■ Zonder titel, ongedateerd, Chicago.

Een vrouw van de straat

Meer dan een halve eeuw lang bleef het werk van Vivian Maier (1926-2009) verborgen. Pas in 2007 ontdekte een lokale historicus haar werk, toen hij op een veiling toevallig een doos met foto's kocht: pareltjes in zwart-wit die tot in detail het leven op straat in het Chicago van de jaren '50, '60 en '70 afbeelden.

De critici zijn lovend. 'Geniaal' is een woord dat niet zelden gebruikt wordt in recensies. Nochtans liep Maier tientallen jaren onopvallend met haar camera door de straten van Chicago en andere Amerikaanse steden. Niemand merkte de nanny op die het leven voor haar lens zag passeren. Niemand kreeg haar werk ooit te zien.

Vivian Maier wordt geboren in 1926 in New York als dochter van een Française en een Oostenrijker. Haar vader vertrekt al snel, en de kleine Vivian en haar moeder verhuizen meerdere keren van de VS naar Frankrijk en terug. In 1951 kiest Maier definitief voor Amerika. Eerst werkt ze enkele jaren in een naaiatelier in New York, maar in 1956 trekt ze naar Chicago. Daar vindt ze de baan die haar de bijnaam 'de Mary Poppins van de fotografie' oplevert: ze wordt nanny. Maar liefst veertig jaar lang wijdt ze haar leven aan het opvoeden van andermans kinderen.

Haar ene vrije dag in de week spendeert ze steevast op dezelfde manier: met haar Roliflexcamera rond de nek dwaalt ze uren en uren door de straten van de stad. Ze is een opvallende verschijning: altijd draagt ze een kostuumvest en manneschoenen. De kinderen die door haar verzorgd worden, noemen haar een feministe, een socialiste ook, iemand die geen blad voor de mond neemt. Ze weten dat hun nanny foto's maakt, maar wat ze fotografeert krijgen ze nooit te zien. De foto's, en vaak

gewoon de filmrolletjes, verdwijnen in dozen, die mee verhuizen van gezin naar gezin maar nooit opengaan.

Als Maier eind jaren '50 een familieboerderij in de Elzas weet te verkopen, heeft ze wat meer financiële speelruimte. Dan begint ze te reizen: China, Egypte, Italië, Thailand. Ook daar doet ze waar ze zo goed in is: het alledaagse portretteren, zonder onderscheid te maken tussen arm en rijk, blank en zwart, triviaal en cruciaal.

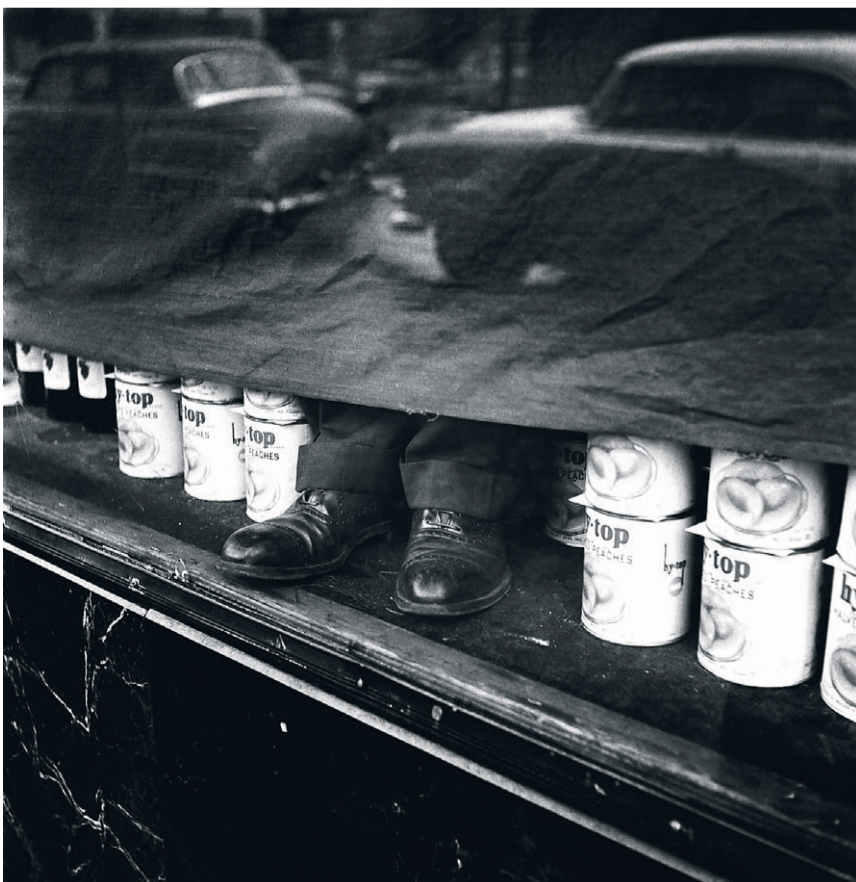
Niets wijst erop dat Maier ooit een carrière als fotografe geambieerd heeft, maar al wie nu de expo's *Finding Vivian Maier: Chicago Street Photographer* (in Chicago) en *Vivian Maier: Twinkle, twinkle little star* (in Hamburg) bezoekt, is blij dat ze die postuum toch nog krijgt.

De bal ging aan het rollen in 2007. Historicus John Maloof kocht toen op een veiling bij toeval een doos vol foto's van Maier. Hij was onder de indruk. De fotograaf moest, zo vond hij, niet onderdoen voor een grote naam als Henri Cartier-Bresson. Maloof ging op zoek naar de rest van het werk. In twee jaar tijd verzamelde hij maar liefst 100.000 foto's en negatieven. Pas op één van de laatste dozen stond een naam: Vivian Maier. Het was eind april 2009. Meteen ging Maloof op zoek naar Maier, maar hij kwam te laat: in de winter van 2008 gleed de fotografe/nanny uit en viel ze op haar hoofd. Ze herstelde niet meer en stierf op 21 april 2009. Bijna twee jaar later wordt ze stilletterjesaan toch nog wereldberoemd. (KH)

Vivian Maier: Twinkle, twinkle little star, in Galerie Hilaneh von Kories, Hamburg, tot 28 april, www.galeriehilanehvonkories.de
Finding Vivian Maier, Chicago Street Photographer, in Chicago Cultural Center, tot 3 april, www.chicagoculturalcenter.org

■ Zonder titel, april 1960, Florida.

■ Zonder titel, 1956, Chicago.

■ Zonder titel, ongedateerd, Vancouver, Canada.